

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnimi prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Odločba v zadevi 676/2008/RT - Zavrnitev dostopa do dokumentov

Odločba

Primer 676/2008/RT - Preiskava uvedena dne 28/03/2008 - Priporočilo o 27/10/2008 - Posebno poročilo z dne 28/03/2008 - Odločba z dne 07/07/2010

Pritožnik je nevladna organizacija, ki je dejavna na področju varstva okolja. Komisijo je 1. marca 2007 zaprosila za dostop do informacij in dokumentov, ki se nanašajo na srečanja med Komisijo in predstavniki proizvajalcev avtomobilov, na katerih so obravnavali stališče Komisije do izpustov ogljikovega dioksida iz vozil. Komisija je odobrila le delni dostop do zahtevanih dokumentov. Zavrnila je dostop do treh dopisov, ki jih je družba Porsche AG poslala nekdanjemu podpredsedniku Verheugnu, z utemeljitvijo, da bi njihovo razkritje oslabilo zaščito poslovnih interesov družbe.

Pritožnik ni bil zadovoljen s stališčem Komisije, zato se je obrnil na varuha človekovih pravic.

Komisija med preiskavo varuha stališča ni spremenila. Po pregledu zadevnih dokumentov je varuh človekovih pravic dne 27. oktobra 2008 pripravil osnutek priporočila Komisiji, v katerem jo je pozval, da v celoti odobri dostop do teh treh dopisov ali razmisli o njihovem delnem razkritju.

Komisija na varuhov osnutek priporočila do 11. marca 2010 ni odgovorila, kar je skoraj 15 mesecev po trimesečnem roku, ki ga je v skladu s členom 228 Pogodbe o delovanju Evropske unije določil varuh človekovih pravic. Medtem je varuh Parlamentu posredoval posebno poročilo glede neprejetja odgovora Komisije na njegov osnutek priporočila v zgoraj omenjenem roku.

Komisija je v odgovoru izrazila pripravljenost odobritve delnega dostopa do treh dopisov družbe Porsche AG nekdanjemu podpredsedniku Verheugnu. Menila je, da za nerazkrite dele velja izjema glede zaščite trgovskih interesov družbe Porsche AG.

Varuh je menil, da Komisija ni podala prepričljivih dodatnih pojasnil glede posameznih dejstev v zadevi, da bi utemeljila svojo odločitev za odobritev zgolj delnega razkritja zadevnih

dokumentov. Zato je zavzel stališče, da je Komisija zaradi neustrezne utemeljitve, zakaj je v celoti zavrnila dostop do treh dopisov družbe Porsche AG nekdanjemu podpredsedniku Verheugnu, ravnala nepravilno. Varuh je v zvezi s tem izrekel kritično oceno.

OZADJE PRITOŽBE

1. Pritožnik je nevladna organizacija, ki deluje na področju varstva okolja. Marca 2007 je Komisijo zaprosil za dostop do informacij in dokumentov, ki jih hranita generalni direktorat (GD) za podjetništvo in industrijo ter nekdanji podpredsednik Verheugen. Zahtevane informacije in dokumenti so se nanašali na sestanke med Komisijo in predstavniki proizvajalcev avtomobilov, na katerih se je razpravljalo o pristopu Komisije k emisijam ogljikovega dioksida iz avtomobilov od 1. januarja 2006. Komisija je omogočila le delni dostop do zahtevanih dokumentov.

2. Pritožnik je 25. junija 2007 v skladu z drugim odstavkom člena 7 [1] Uredbe 1049/2001 z dne 31. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1049/2001) Komisiji predložil potrdilno prošnjo, ki je odgovorila 9. avgusta 2007.

3. Komisija je pritožnika obvestila, da se mora za oceno, ali se izjema od pravice do dostopa iz člena 4(1) [2] ali 4(2) [3] Uredbe 1049/2001 uporablja za vsebino navedenih dopisov, posvetovati z avtorji [4] o 18 dopisih, ki jih je nekdanji podpredsednik Verheugen prejel od različnih proizvajalcev avtomobilov. Navedla je, da bo po tem posvetovanju pritožniku omogočila dostop do vseh dopisov, za katere ne veljajo zgoraj navedene izjeme.

4. Komisija je 14. novembra 2007 pritožnika obvestila, da za 15 od zadevnih dopisov ne velja izjema od pravice do dostopa. Pritožniku je bil zato odobren dostop do teh dopisov. Vendar je Komisija zavrnila dostop do treh dopisov, ki jih je družba Porsche AG poslala nekdanjemu podpredsedniku Verheugnu. Pri tem je svojo odločitev utemeljila na izjemi iz člena 4(2), prvi odstavek, Uredbe št. 1049/2001 [5], in sicer da bi njihovo razkritje oslabilo varstvo poslovnih interesov družbe.

PREDMET PREISKAVE

5. Pritožnik je trdil, da Komisija:

- neupravičeno zavrnil dostop do dopisov družbe Porsche AG na podlagi člena 4(2), prvi odstavek, Uredbe št. 1049/2001; in
- na podlagi člena 4(6) Uredbe 1049/2001 [6] je neupravičeno zavrnil delni dostop do dopisov družbe Porsche AG.

Pritožnik je trdil, da bi mu morala Komisija v celoti odobriti dostop do zahtevanih dopisov.

PREISKAVA

6. Pritožba je bila posredovana Komisiji s prošnjo za mnenje o njeni vsebini, ki jo je treba predložiti do 31. maja 2008. Komisija je zaprosila za podaljšanje roka, ki je bilo odobreno do 30. junija 2008. Ko je bilo mnenje Komisije prejet, je bilo nato posredovano pritožniku skupaj s pozivom k predložitvi pripomb. Pritožnik je svoje pripombe predložil 4. septembra 2008.

7. Službe varuha človekovih pravic so 25. septembra 2008 v skladu s členom 3(2) statuta varuha človekovih pravic v prostorih Komisije pregledale dokumente, na katere se je pritožnik skliceval.

8. Kopija poročila o inšpekcijskem pregledu je bila poslana pritožniku in Komisiji.

9. Varuh človekovih pravic je 27. oktobra 2008 Komisiji predložil osnutek priporočila.

10. V šestih mesecih po prvotnem roku, ki ga je varuh človekovih pravic določil za odgovor na osnutek priporočila, je Komisija večkrat zaprosila za podaljšanje tega roka. Komisija je navedla, da se zaveda, da ne more za nedoločen čas odložiti svojega odgovora na osnutek priporočila varuha človekovih pravic, ampak da raje izkoristi vse možnosti za sklenitev sporazuma s tretjo osebo (Porsche AG) in ne zgolj „*potrdi svojo odločitev, da dokumentov ne razkrije*“. Varuh človekovih pravic je Komisiji odobril vse zahteve za podaljšanje roka.

11. Komisija je 30. septembra 2009 varuhu človekovih pravic poslala dopis, v katerem je navedla, da se je odločila odobriti delni dostop do treh dopisov in da je zato pripravila popravljene različice dokumentov. Komisija je predložila ta predlog za odobritev delnega dostopa družbi Porsche AG. Vendar Komisija ni obvestila o svojem mnenju o tej zadevi.

12. Službe Komisije so 27. oktobra 2009 pojasnile, da „*postopek razkritja treh dopisov ni mogel napredovati pred sredino novembra 2009*“. Komisija je nadalje navedla, da lahko varuhu človekovih pravic, če tako želi, pošlje kopijo uradnega obvestila, ki se pošlje Porscheju.

13. Varuh človekovih pravic je 9. novembra 2009 Komisiji poslal še en dopis, v katerem je zahteval, prvič, kopijo uradnega obvestila, ki ga je Komisija poslala družbi Porsche AG, in (ii) informacije o izidu postopka, ki ga je Komisija začela za odobritev dostopa do zadevnih dopisov.

14. Komisija je 4. decembra 2009 odgovorila, da (i) bo uradno obvestilo kmalu poslano družbi Porsche AG in (ii) kopija uradnega obvestila bo posredovana varuhu človekovih pravic. V zvezi s tem je bil ponovno vzpostavljen stik s Komisijo, vendar se je zdelo, da do 15. decembra 2009 uradno obvestilo Porscheju še vedno ni bilo poslano.

15. Zato je varuh človekovih pravic 24. februarja 2010 Parlamentu predložil posebno poročilo, v katerem je predstavil svoje ugotovitve, in sicer, da je Komisija s tem, da je odložila svoj odgovor na osnutek priporočila in ker ni izpolnila svoje zaveze, da bo obvestila družbo Porsche AG o svoji nameri razkritja, kršila svojo obveznost lojalnega in v dobri veri sodelovanja z njim med preiskavo [8], kot je določeno v členu 13(2) Pogodbe o Evropski uniji [7].

16. Komisija je 11. marca 2010 poslala odgovor na osnutek priporočila varuha človekovih pravic, ki je bil posredovan pritožniku s povabilom k predložitvi pripomb. Pritožnik je 6. maja 2010 poslal svoje pripombe.

ANALIZA IN SKLEPI VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

A. Zavrnitev neodobritve dostopa do ustreznih dokumentov in s tem povezanega zahtevka

Argumenti, ki so bili prvotno predloženi varuhu človekovih pravic

17. Pritožnik je trdil, da je Komisija napačno zavrnila (i) dostop do pisem družbe Porsche AG na podlagi prve alineje člena 4(2) Uredbe 1049/2001 in (ii) delni dostop do pisem družbe Porsche AG na podlagi člena 4(6) Uredbe 1049/2001. Trdila je tudi, da bi ji morala Komisija v celoti odobriti dostop do zahtevanih dopisov.

18. Pritožnik je trdil, da Komisija ni podrobno pojasnila poslovnih interesov družbe Porsche AG in da ni upoštevala prevladujočega javnega interesa za razkritje.

19. Komisija je v svojem mnenju trdila, da so trije zadevni dopisi vsebovali podrobnosti o „posebnem položaju družbe Porsche AG na avtomobilskem trgu“. Komisija je nato navedla, da ne more zagotoviti dodatnih podrobnosti v zvezi z vsebino dopisov, ne da bi razkrila njihovo vsebino. Ugotovila je, da bi razkritje dopisov ogrozilo zaščito poslovnih interesov družbe Porsche AG.

20. Poleg tega je Komisija poudarila, da je dejansko izvedla „preskus javnega interesa“, in ugotovila, da komercialni interesi družbe Porsche AG prevladajo nad javnim interesom za razkritje pisem. Delnega dostopa ni bilo mogoče odobriti, ker pisma niso vsebovala delov, ki bi jih bilo mogoče razkriti, ne da bi to škodilo poslovnim interesom družbe Porsche AG.

Pregled dokumentov s strani varuha človekovih pravic

21. Službe varuha človekovih pravic so obiskale prostore Komisije in pregledale naslednje dokumente, za katere je Komisija menila, da so zaupni:

(I) Pismo z dne 28. novembra 2005 in priloge, ki jih je gospod Wiedeking, predsednik družbe Porsche AG, poslal podpredsedniku Verheugnu.

(II) Pismo g. Wiedekinga podpredsedniku Verheugnu z dne 15. decembra 2006.

(III) Dopis družbe Porsche AG z dne 2. februarja 2007 o posredovanju kopij pisem, ki jih je g. Wiedeking poslal kanclerju Merklovi, predsedniku Barroso in podpredsednici Wallström.

(IV) Izmenjavo elektronskih sporočil med Komisijo in družbo Porsche AG, v kateri je Komisija obvestila družbo Porsche AG, da ne namerava razkriti zgoraj navedenih dopisov.

Ocena varuha človekovih pravic, na podlagi katere je bil pripravljen osnutek priporočila

22. Člen 1(a) Uredbe 1049/2001 določa, da je cilj te uredbe zagotoviti čim širši dostop do dokumentov, ki jih hranijo Svet, Evropski parlament in Komisija. V skladu z ustaljeno sodno prakso sodišč Skupnosti je treba izjeme od tega načela razlagati ozko.

23. Za obravnavo prošnje za dostop do dokumentov mora Komisija upoštevati zaporedje ocen [9], opisano v nadaljevanju, in preučiti, ali:

(I) zahtevani dokument spada na področje uporabe ene od izjem iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001;

(II) bi razkritje dokumenta konkretno in dejansko oslabilo varovani interes;

(III) ni prevladujočega javnega interesa za razkritje; in

(IV) potreba po zaščiti velja za celoten zadevni dokument.

24. Komisija je pritožniku zavrnila dostop do treh dopisov družbe Porsche AG na podlagi prve alineje člena 4(2) Uredbe 1049/2001. V skladu s to določbo „[i]nstitucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo poslovnih interesov fizične ali pravne osebe, vključno z intelektualno lastnino [...]“.

25. Tri pisma družbe Porsche AG so bila napisana, ko se je Komisija posvetovala s ključnimi zainteresiranimi stranmi v zvezi s pregledom strategije Skupnosti za zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida iz osebnih avtomobilov. Zato je bilo verjetno, da so trije dopisi vsebovali informacije o poslovnih odnosih družbe Porsche AG. Zato bi jih Komisija lahko štela, da spadajo na področje uporabe izjeme iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001.

26. V zvezi s tem je varuh človekovih pravic preučil, ali so bile informacije v zadevnih dokumentih dejansko tako občutljive, da bi njihovo razkritje resno vplivalo na poslovne interese družbe Porsche AG.

27. Komisija se je na vsebino dopisov sklicevala le na to, da je „v teh dopisih družba Porsche AG pojasnila svoj poseben položaj na avtomobilskem trgu“.

28. To je mogoče razumno razumeti, kot da se nanaša na poslovne interese družbe Porsche AG v širšem smislu, vključno z njegovim tržnim deležem; svojo poslovno strategijo; industrijske, finančne, bančne ali poslovne podatke, vključno z informacijami v zvezi s poslovnimi odnosi ali pogodbami podjetja; metode ocenjevanja stroškov; in njeno znanje o podjetju.

29. Pregled dokumentov, ki ga je opravil varuh človekovih pravic, je ugotovil, da se ti dopisi in/ali priloge niso nanašali izključno na zgoraj opisane zaščitene poslovne interese. Poleg tega ni bilo mogoče izključiti, da so bile nekatere informacije iz dopisov že na voljo javnosti, ki jih je razkrila družba sama ali drugi subjekti, kot so pristojni nacionalni organi za ta sektor, ali celo specializirane publikacije, ki se ukvarjajo z avtomobilsko industrijo.

30. V zvezi s tem člen 4(1) statuta varuha človekovih pravic določa, da varuh človekovih pravic in njegovo osebje „*ne smeta razkrivati informacij ali dokumentov, ki jih pridobijo med preiskavami*“. Varuh človekovih pravic zato ne more citirati iz dokumentov, za katere institucija meni, da so zaupni, ali se nanje sklicevati tako, da bi se njihova vsebina lahko razkrila.

31. Tudi če bi dopisi vsebovali točno take informacije, opisane v točki 28 zgoraj, zgolj to dejstvo ne bi nujno pomenilo, da bi njihovo razkritje konkretno in dejansko škodovalo poslovnim interesom družbe Porsche AG. Kot je Sodišče prve stopnje (zdaj Splošno sodišče) razsodilo v nedavni sodbi [10], če bi se za vse informacije, ki se nanašajo na družbo in njene poslovne odnose, štelo, da so zajete z varstvom poslovnih interesov v skladu s členom 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, ne bi veljalo splošno načelo, da se javnosti omogoči čim širši dostop do dokumentov institucij.

32. Zgolj sklicevanje Komisije na „*posebno stališče družbe Porsche AG na avtomobilskem trgu*“, ki ni bilo podprto z nobenim drugim sklicevanjem na posamezna dejstva primera, ni zadostovalo za sklep, da se uporablja izjema iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001.

33. Varuh človekovih pravic je zato menil, da Komisija ni dokazala, da bi razkritje zadevnih dokumentov konkretno in dejansko oslabilo poslovne interese družbe Porsche AG. Poleg tega Varuha človekovih pravic ni prepričala trditev Komisije, da bi delni dostop, če bi bil odobren, nujno škodoval poslovnim interesom družbe Porsche AG.

34. Če bi Komisija nameravala svojo zavrnitev dostopa podpreti z navedbo (in prikazom) ustreznih dokumentov, navedenih v točki (iv) zgoraj med pregledom), da je družba Porsche AG sama prosila, naj ne razkrije dopisov, varuh človekovih pravic poudarja, da v skladu s sodno prakso Skupnosti stališča, ki jih je izrazil tretji avtor dokumenta v okviru posvetovanja iz člena 4(4) Uredbe št. 1049/2001, za Komisijo niso zavezujoča [11]. Kljub zahtevi družbe Porsche AG je morala Komisija še vedno opraviti svojo presojo glede uporabe izjem iz člena 4(1) ali (2) Uredbe št. 1049/2001.

35. Na podlagi razpoložljivih dokazov ni bilo mogoče ugotoviti, ali je Komisija izvedla preskus javnega interesa. Vendar ob upoštevanju ugotovitev iz točke 33 v povezavi s točko 23 te sodbe ni bilo treba preučiti obstoja prevladujočega javnega interesa za razkritje.

36. Glede na zgoraj navedeno je varuh človekovih pravic sklenil, da je Komisija napačno zavrnila dostop do treh dopisov družbe Porsche AG na podlagi prve alineje člena 4(2) in člena 4(6) Uredbe 1049/2001. To je bil primer nepravilnosti. Zato je v skladu s členom 3(6) svojega statuta Komisiji predložil osnutek priporočila. Ta osnutek priporočila je predstavljen v nadaljevanju pod naslovom „*Osnutek priporočila*“.

Osnutek priporočila

„Komisija bi morala v celoti odobriti dostop do treh dopisov, ki jih je Porsche AG poslal podpredsedniku Verheugnu, ali razmisliti o njihovem delnem razkritju.“

Argumenti, predloženi varuhu človekovih pravic po njegovem osnutku priporočila

37. Komisija je v odgovoru na osnutek priporočila varuha človekovih pravic navedla, da se je odločila, da bo nekdanjemu podpredsedniku Verheugnu odobrila delni dostop do treh pisem družbe Porsche AG, in priložila kopije navedenih pisem, v katerih so bile nekatere informacije izbrisane. Komisija je pojasnila, da je z dopisom z dne 11. januarja 2010 obvestila družbo Porsche AG, da namerava delno razkriti tri dopise. Družba Porsche AG je 5. marca 2010 Komisijo po elektronski pošti obvestila, da je sprejela njen predlog za delno razkritje.

38. Nazadnje je Komisija izrazila obžalovanje zaradi precejšnje zamude pri odzivanju na osnutek priporočila varuha človekovih pravic. V zvezi s tem je navedlo, da je bila obravnavana zadeva prva, v kateri je varuh človekovih pravic Komisiji priporočil, naj ovrže ugovor tretje osebe zoper razkritje dokumentov. Komisija je pojasnila, da je bil odgovor odložen zaradi prizadevanj za sklenitev sporazuma z družbo Porsche AG o delnem razkritju, da bi se izognili nepotrebnim sodnim postopkom.

39. Pritožnik je v svojih pripombah na odgovor Komisije poudaril, da bi morala Komisija odobriti popoln dostop do treh dopisov družbe Porsche AG.

Ocena varuha človekovih pravic po osnutku priporočila

40. Varuhinja človekovih pravic razume, da je Komisija zavrnila dostop do treh dopisov družbe Porsche AG nekdanjemu podpredsedniku Verheugnu v celoti na podlagi prvega odstavka člena 4(2) Uredbe 1049/2001.

41. Vendar Komisija v svojem prvotnem mnenju in v zapoznelem odgovoru na osnutek priporočila varuha človekovih pravic ni podala nobenega pojasnila glede posameznih dejstev primera, ki bi lahko upravičile uporabo zgornje izjeme za črtane odstavke. Kot je bilo navedeno v točki 33 zgoraj, Komisija ni dokazala, da bi razkritje vseh upoštevnihih dokumentov konkretno in dejansko oslabilo poslovne interese družbe Porsche AG.

42. Varuhinja človekovih pravic opozarja, da Uredba 1049/2001 načeloma določa pravico dostopa do dokumentov Komisije in da je odločitev o zavrnitvi dostopa veljavna le, če temelji na eni od izjem iz člena 4 Uredbe 1049/2001 [12]. Vse izjeme od tega načela je treba razlagati ozko [13].

43. Poleg tega varuh človekovih pravic poudarja, da od Komisije ni zahteval, naj „prevreče“ ugovor tretje osebe zoper razkritje dokumentov. Kot je bilo že navedeno v točki 34, je poudaril, da v skladu s sodno prakso Skupnosti taki ugovori za Komisijo niso obvezni. Komisija mora še

naprej opraviti lastno oceno in predložiti pravno prepričljive argumente, zakaj popolno razkritje ni mogoče. Komisija tega postopka ni uporabila niti po posvetovanju z zadevno tretjo osebo. Gre za primer nepravilnosti in varuhinja človekovih pravic bo v nadaljevanju podala kritično oceno.

44. Varuh človekovih pravic nazadnje meni, da ni treba podrobneje pojasniti zamude Komisije pri odgovoru na njegov osnutek priporočila, ki je postal predmet posebnega poročila, predloženega Parlamentu. Priznal je, da je Komisija izrazila obžalovanje, in verjame, da bo storila vse, kar je v njeni moči, da bi se v prihodnosti izognila podobnim razmeram.

B. Sklepi

Varuh človekovih pravic na podlagi svoje preiskave te pritožbe zaključi z naslednjo kritično pripombo:

Komisija je s tem, da ni ustrezno utemeljila, zakaj je v celoti zavrnila dostop do treh dopisov, ki jih je družba Porsche AG poslala nekdanjemu podpredsedniku Verheugnu, storila nepravilnost.

Pritožnik in Komisija bosta obveščena o tej odločitvi.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

V Strasbourgu, 7. julija 2010

[1] UL L 145, str. 43. Člen 7, drugi odstavek, Uredbe št. 1049/2001 določa: „V primeru popolne ali delne zavrnitve lahko prosilec v 15 delovnih dneh od prejema odgovora institucije vloži potrdilno prošnjo, s katero institucijo prosi, naj ponovno preuči svoje stališče.“

[2] Člen 4(1) Uredbe št. 1049/2001 določa: „Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo:

(a) javni interes glede:

— javna varnost,

— obrambna in vojaška vprašanja,

— mednarodni odnosi,

— finančna, monetarna ali gospodarska politika Skupnosti ali države članice;

(b) zasebnost in integriteto posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Skupnosti o varstvu osebnih podatkov.

[3] Člen 4(2) Uredbe št. 1049/2001 določa: „ *Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo:*

— *poslovni interesi fizične ali pravne osebe, vključno z intelektualno lastnino,*

— *sodni postopki in pravni nasveti,*

— *namen inšpekcij, preiskav in revizij, razen če prevlada javni interes za razkritje “.*

[4] Člen 4(4) Uredbe št. 1049/2001 določa: „ *V zvezi z dokumenti tretjih oseb se institucija posvetuje s tretjo osebo, da bi ocenila, ali se uporablja izjema iz odstavka 1 ali 2, razen če je jasno, da se dokument razkrije ali ne.*

[5] Glej opombo 5.

[6] Člen 4(6) Uredbe št. 1049/2001 določa: „ *Če katera od izjem zajema le dele zahtevanega dokumenta, se preostali deli dokumenta objavijo. “*

[7] Člen 13(2) PEU določa: „ *Vsaka institucija deluje v mejah pristojnosti, ki so ji dodeljene s Pogodbama, in v skladu s postopki, pogoji in cilji, določenimi v Pogodbah. Institucije medsebojno lojalno sodelujejo. “*

[8] Poročilo je na voljo na spletni strani varuha človekovih pravic na naslednjem naslovu:
<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/specialreport.faces/en/4639/html.bookmark>
[Povezava]

[9] V skladu z zadevo T-380/04, *Terezakis proti Komisiji*, sodba z dne 30. januarja 2008, točka 88, ZOdl. 2008, str. II-11.

[10] Glej zadevo T-380/04, *Terezakis proti Komisiji*, točka 93, ZOdl. 2008, str. II-11.

[11] Idem, točka 60.

[12] Zadeva C-64/05 *Švedska proti Komisiji*, ZOdl. 2007, str. I-11389, točka 57, in zadeva C-266/05 P, *Sison proti Svetu*, ZOdl. 2007, str. I-1233, točka 62.

[13] Zadeva C-64/05 *Švedska proti Komisiji*, ZOdl. 2007, str. I-11389, točka 66; zadeva C-266/05 P, *Sison proti Svetu*, ZOdl. 2007, str. I-1233, točka 63.